

Иа 15.07.2025 е управлен
на ВАС

чрез
Административен съд София град
Първо отделение, 43 съста

до
Върховен административен съд

КАСАЦИОННА ЖАЛБА

От Ахмад Мохамад Алсаяд, ЛНЧ
7003099907, гражданин на Египет,
настанен в СДНВЧ- Бусманци

Чрез адв. Стоян Мадин, член на
Софийската адвокатска колегия, с личен
номер 1400718210, с пълномощно
Адрес за кореспонденция: гр. София, ул.
„Узунджовска“ 1, ет.3

срещу:
Решение № 6739/26.02.2025 год. на
АССГ, Първо отделение
адм.д.№ 7565/2024 год.

Уважаеми върховни административни съдии,

С горното решение на АССГ ми бе отхвърлена жалбата Заповед № 4379 ПАМ-630-10.07.2022 за налагане на принудителни административна мярка „Връщане до страната на произход – Египет“ издадена от ВПД началник на ГПУ-Калотина, комисар Валери Терзиев на Ахмад Мохамад Алсаяд.

Така постановеното решение е неправилно поради нарушение на материално правни разпоредби, необосновано е и е постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Съдът при постановяване на решението си не се е съобразил със следното:

1. В нарушение на член 34 от АПК във връзка с задължението за изясняване на фактите и обстоятелствата съгласно член 35 от АПК в хода на административното производство по издаването на индивидуалния административен акт административният орган не е събрал всички необходими факти и обстоятелства и не е изслушал жалбоподателя относно обстоятелствата, свързани с личното му положение и обвиненията спрямо него. Поради това административният орган не е взел под внимание, че издаването на процесната заповед и нейното изпълнение ще доведе до

нарушаването на основните човешки права на жалбоподателя по член 2, член 3 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ). В тази връзка моля да вземете предвид следното.

2. Връщането на жалбоподателя в страната му на произход - Египет би довело до възможно накърняване на правото му на живот и би го подложило на нечовешко или унижително отношение или наказание в нарушение на абсолютната забрана по член 2 и член 3 от ЕКПЧ и член 44а, ал. 5 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Член 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) предвижда: Никой не може да бъде подложен на изтезания или нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Правото, защитено от член 3 от ЕКПЧ, се отнася пряко до индивида и неговата лична неприкосновеност и човешко достойнство. Член 3 от ЕКПЧ забранява на правителствата на държавите членки да връщат дадено лице в страна, където той или тя ще бъдат подложени на изтезания или нечовешки или унижително отношение или наказание. Конвенцията от 1951 г. относно статута на Бежанците (Конвенция от 1951 г.) по подобен начин забранява експулсиране или връщане (отблъскване) на бежанец, чийто живот или свобода биха били застрашени на основание на Конвенцията. Европейският съд по правата на човека (Съдът) е извел редица важни последици от задължението, заложено в член 3 от ЕКПЧ.

3. Административният орган при издаване на заповедта за налагане на ПАМ не е съобразил три групи обстоятелства – първата общото състояние на затворническата система в Египет, ведно с данните за провеждане на несправедливи съдебни процеси по отношение на членове на опозицията и на организацията Мюсюлмански братя; второто обстоятелство – наложеното на жалбоподателя наказание в размер на 10 години лишаване от свобода и третото обстоятелство – твърденията за съпричастност към организацията Мюсюлмански братя. Наличието на тези три групи факти, които не са съобразени от административния орган, обосновават реален риск и непосредствена опасност, жалбоподателят да бъде подложен на нечовешко или унижително отношение или наказание след неговото връщане в Египет. Предвид осъждането и при привеждане в изпълнение на присъдата, жалбоподателят ще започне изтърпяването в затвор в Египет. От представените и описани в приложенията писмени доказателства е видно, че условията в затворите в Египет са от такова естество, че изтърпяването и сами престой ще се приравнят на нечовешко и унижително отношение и наказание.

4. В практиката си Европейският съд за правата на човека е приел, че оценката на риска за засягане на правата по чл.2 и чл.3 от Конвенция трябва да се фокусира върху предвидимите последиците от връщането на лицата в

държавата им на произход или в друга трета държава, в светлината на общата ситуацията в дестинацията, където трябва да се върнат и и на второ място личните обстоятелства. Ако се установи наличието на такъв риск, връщането на лица в тези трети държави или държави на произход непременно би нарушило член 3, независимо дали рискът произтича от обща ситуация на насилие, личните обстоятелства на лицата, които държавата иска да върне или комбинация от двата фактора (Хасанов и Рахманов срещу Русия [GC], 2022 г., § 95). Съдът подчертава, че тази преценка за наличието на реален риск, трябва да се направи много строго. (F.G. срещу Швеция [GC], 2016 г., §§ 113; Хасанов и Рахманов срещу Русия [GC], 2022 г., § 109). По принцип жалбоподателят трябва да представи доказателство, което може да докаже, че са налице съществени основания да се смята, че ако обжалваната мярка бъде изпълнена приложено, той или тя ще бъдат изложени на реален риск да бъдат подложени на противоречащо на тях отношение по член 3. Съдът продължава обаче, че когато са представени такива доказателства, националните власти трябва да разсея всички повдигнати съмнения от него (Хасанов и Рахманов срещу Русия [GC], 2022 г., § 109).

4.1 Информация за общото състояние в държавата на произход и държавата, където следва да бъде върнат жалбоподателят – Египет, може да се добие от писмени доказателства в приложението към жалбата. Доказателството представлява доклад на Human Rights Watch лошите условия в египетските затвори остават „защитени“ от независим външен надзор. Властите редовно лишават затворниците от здравни грижи. В докладът е посочено, че независимата организация – Комитет за справедливост съобщава за 57 случая на настъпване на смърт на затворници, осъдени придимно по политически причини в рамките на първите осем месеца на 2021г. На следващо място се посочва, че по отношение на активисти на Мюсюлменски братя се констатира нарушение на правото на справедлив процес и постановяване наизключително дълги присъди за неясни обвинения.

4.2. Според публично достъпни източници, условията в египетските затвори се влошава непрекъснато и затворниците изтърпяват наказанията при условия, които не отговарят на международните стандарти и без подходяща медицинска помощ. Правозащитните организации отдавна критикуват условията в затворите в Египет. Следва да се вземе под внимание, че разпоредбите на член 2 и член 3 от ЕКПЧ имат абсолютен характер и не се допускат изключения от тях, дори при случаи, касаещи национална сигурност. В този смисъл е, например, Решението от 15 ноември 1996г. на Европейския съд по правата на човека по делото **Chahal срещу Обединеното кралство**¹, параграфи 79-80, и последвалата практика на Съда, в която няма промяна по отношение на

¹ Решението от 15 ноември 1996г. на ЕСПЧ по делото Chahal срещу Обединеното кралство по жалба №22414/93

абсолютния характер на тези норми. В **параграф 46** от Решението от 10.10.2019г. на Европейския съд по правата на човека по делото **О.Д срещу България**² ЕСПЧ, е приел, че с издадената заповед, в частта относно ПАМ „експулсиране“, ако бъде приведена в изпълнение биха били налице нарушения на чл. 2, чл. 3 и чл. 13 от Европейската конвенция за правата на човека.

Първоинстанционният съд неправилно е приел, че административният орган е издал процесната заповед, без да направи индивидуална преценка по случая на жалбоподателя и на принципа на „забрана за връщане“ съобразно **член 5 от Директива 2008/115/ЕО**, което не е съобразено с общата ситуация в Египет и вероятността за нарушаване на чл. 2 и член 3 от ЕКПЧ.

5. По отношение индивидуалния случай на жалбоподателят, при издаването на процесната заповед не е взето предвид обстоятелството, че спрямо него е наложено наказание от 10 г. лишаване от свобода и се твърди, да е член на опозиционна партия. По делото са приложени две писма от Law and democracy support foundation е. V. и от генералния секретарят на Египетския парламент в чужбина. От двата документа е видно, че жалбоподателят е бил задържан произволно и осъден в политически мотивиран несправедлив процес. В писмото от Египетския парламент в чужбина е видно, че жалбоподателят е бил политически ангажиран.

6. Към настоящият случай е приложима Директива 2008/115/ЕО. Съгласно чл.1 същат оопределя общите стандарти и процедури, които се прилагат в държавите членки по отношение на връщането на граждани на трети страни. В съдебната си практика³ ВАС е приел, че тези стандарти и процедури се прилагат в съответствие с основните права, които са общи принципи на правото на Съюза, и на международното право. В същото решение ВАС е постановил, че органът преди издаване на принудителната административна мярка "експулсиране", която безспорно е мярка с неблагоприятни последици е длъжен да изслуша лицето спрямо което се издава заповедта. Същото следва да е валидно и при налагане на втората ПАМ “забраната за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз”. Аналогично следва да се подходи и при издаден на заповед за налагане на ПАМ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна”. Жалбоподателят не е бил изслушан и не му е била предоставена възможност да обори твърденията посочени в процесната заповед, както и да поиска откриване на производство за международна закрила.

² С Решение от 10.10.2019 г. на ЕСПЧ по делото О.Д. Срещу България по жалбата с вх. № 34016/2018г.

³ Виж Решение № 8519 от 25.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3375/2018 г., VII о

Право на лично изслушване изрично е посочено и в чл. 41 (2) (а) от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата). Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз зачитането на това право е задължително дори когато приложимата правна уредба не предвижда изрично такова изискване (решение от 10 септември 2013, M. G, N. R, C-383/13 PPU, точка 32.). В ЗЧРБ липсват законово регламентирани обстоятелства, които при спазване на принципа на пропорционалност да ограничават това право на основания, които са необходими и действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора. Такова е разбирането в Решение от 4 юни 2013 г., ZZ, C-300/11, EU: C: 2013:363, точка 51, където се казва, че съгласно чл. 52 (1) от Хартата, гарантираните от нея права могат да бъдат ограничавани, но това трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на правото, като при спазване на принципа на пропорционалността ограниченията могат да бъдат налагани само ако са необходими и действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.

7. Жалбоподателят не е имал възможност и да упражни правата си по чл. 34 от АПК. Материалите по административната преписка не са му представени и той не е могъл да посочи доказателства в своя полза

ИСКАНЕ: С оглед гореизложеното уважаеми върховни административни съдии, Ви моля да постановите решение по силата на което да отмените Решение № 6739/26.02.2025 год. на АССГ, Първо отделение адм.д.№ 7565/2024 год. със законните от това последици.

Особено искане: Моля на основание чл.4 от ГПК във връзка с чл.14 ал.2 от АПК за съдебното заседание да бъде назначен преводач от арабски език тъй като доверителят ми не владее български език.

Приложение: препис от жалбата за ответната страна

С уважение: